

Hodnocení oponenta bakalářské práce

Autor práce	Lenka Hanzáková		
Název práce	Oděv jako objekt		
Obor/forma studia	ateliér Design oděvu	Rok	2020-2021
Autor posudku	Lukáš Spilka		

- Naplnění tématu a rozsah práce = A
- Nastavení cílů a metod práce = B
- úroveň teoretické části práce = A
- úroveň analytické části práce = B
- úroveň projektové části práce = B
  - Splnění cíle práce = B
  - Struktura a logika textu = A
- Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu = A
- Inovativnost, kreativita a využitelnost návrhů = B
  - Jazyková a formální úroveň = A

Předložená Bakalářská práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. Hlavním tématem je vytvoření oděvních forem, které budou fungovat na těle, tak bez těla jako umělecké dílo. Finální práce zahrnuje 7 siluet.

1, Teoretická práce.

Je velmi obsáhlá, správně napsána a přehledná. Zahrnuje velice komplexní informace o problematice tématu.

Jako velmi dobrý výchozí bod ke tvorbě kolekce, mi přišla kapitola "Jak se stane oděv objekt", kde Lenka vytvořila Oděv bez nositele na nositeli. Zde by své zkoumání mohla klidně ukončit a začít rozhazovat všechny typy oděvů okolo sebe, fotit je, zkoumat jejich "objektično", fixovat je a v zafixované formě je umisťovat do jiných situací, jak na tělo tak do dalších prostorů. Její teoretická činnost by se pak začala pomalu transformovat do uměleckého objektu a nakonec možná i umělecky pojatého oděvu.

Naneštěstí se něčeho Lenka lekla a namísto toho aby svou práci zkoumala přes produkci vlastního umění, dále pokračovala v psaní a čtení. Zde je třeba říci že jakýkoliv umělec který chodí po planetě, se potýká s tím, uvědomit si zavčas, že jeho teoretická část je již hotová nebo že jeho dílo je dokončeno. Umělec i designér by se s každým krokem měl zamýšlet, jestli jeho poslední krok nevede jinam, než si myslel že dojde.

2, Inspirace.

Co se týče zkoumání Lenčiných inspirací, všechny designéry, které Lenka vybrala jsou svojí tvorbou velmi dobře zvolení a dávají smysl k tématu. LV, H. Chalayan, M. Pistoletto, L. McRae, C. Green, R. Owens, C des Garçons, Viktor a Rolf. Avšak všichni tito tvůrci jsou v práci zmíněni v teoretické části. Myslím, že by bylo vhodné mít tyto lidi i v hlavních inspiracích a mít od nich mnohonásobně větší objemy inspiračních fotek.

Tato gigantická inspirační tabule možná vznikla, avšak já jí neviděl. Stalo se totiž, že výsledná práce neevokuje ani jednoho zmíněného designéra nebo umělce. Nakonec tyto inspirace jsou sice vyřknuté, ale ve výsledné práci opomenuté. Není to žádná hanba, přiznat oblíbeného návrháře, který vyšlapával Váš styl 15 let předtím, než jste se narodil.

Poté zde máme oficiální kategorii Inspirace. Tu definuje Lenka jako "práce s prostorem, předmětem a volným tělesem v prostoru". Což podle dalšího procesu můžeme definovat jako "Spontánní vytváření objemových soch". Pak máme samotný materiál který Lence vyhovoval nejlépe : molitan.

Tyto dvě zmíněné témata nejsou dostatečné pro rozmanitost a ucelenost kolekce.

Pokud jedno téma je Lenky vlastní činnost tedy "Spontánní vytváření objemových soch", pak mi chybí doplňkové téma nebo kontrastní téma. Toto téma mohlo být postaveno na její předchozí činnosti, která se mi tak líbila. To bylo rozhazování oblečení a jeho focení na jednom z výše zmíněných umělců nebo na kusu oděvu nebo na výtvarném období nebo na příběhu o Karkulce (vlk chtěl sežrat babičku ale místo toho skončil v galerii).

Tyto nedostatky v definování hravé inspirace vedly k tomu, že spodní oděv pod její umělecká díla je velmi prvoplánový. Pletenina, jako materiál pro pletené oděvy není inspirace. Technika vynechávání ok je zde velmi zanedbatelná.

Chápu Lenku, že oděvem na tělo chtěla vytvořit něco minimalistického, co nebude odpoutávat pozornost od vrchního oděvu. Avšak pokud toto chtěla udělat, stačí jít prostě do H&M a minimalistický oděv koupit. Vrchol tohoto snažení jsou pak krásné, ručně pletené ponožky.

3. Siluety

Molitan jako takový je skvěle vybraný materiál na tuto práci, aby vznikl objekt, který může být na těle i bez těla. Avšak zkoušky které vznikly při hledání tvarů (na straně 38) jsou vizuálně zajímavější než finální oděvy. Máme zde totiž molitan obohacen o silon, který ho stahuje a ještě provaz, který ho tvaruje. Vznikne tak pak velmi pěkná animální forma. Škoda že si tato technika nenašla cestu pro finální kolekci.

Spodní prádlo jsem již popsal výše. Kolekci by prospělo, pokud by tento oděv vůbec nevznikl a všechnu zahalovací funkci by nesl molitan v různých tloušťkách barvách a strukturách.

Je moc dobře, že se Lenka rozhodla vytvořit ke kolekci i šperky, avšak stále se mi zdá že by si zasloužily intenzivnější rozšíření inspirací. Případně mohli šperky mnohem přesněji překládat vzniklé tvary velkých uměleckých děl a dávat je do přesných menších podob.

Celkově mám pocit, že Lenka nevěděla zdali výsledná silueta má být výtvarné dílo nebo k nošení. Tato práce na mě působí velmi přehnaným respektem k lidskému tělu. V uměleckém pojetí oděvu nemusíme tvořit rukávy, nemusí v tom nikdo chodit, nemusíme řešit, že přes daný objekt není vidět nebo že nejde ani dýchat. To vše se

vyřeší samo. Lidské tělo je jako plátno a ve výtvarném pojetí nemusí být respektováno. Vznikla tedy práce, která se bojí ukázat svůj potenciál.

4. Sochy.

Volná tvorba Lenky, která použila nakonec horní oděvy jako sochy, je nakonec poněkud uspěchaná. Výtvarné dílo totiž ukazuje na velmi pěkném stojanu, což samo o sobě není problém. Ten nastává, když tak ukazuje všechny její díla. Bylo by správné vystavit všechny díla v jednom prostoru do jednoho celku. Mohli by společně mnohem lépe komunikovat a možná by Lenka při uspořádání těchto objektů zjistila další komunikační body mezi sochami nebo by si uvědomila, že její spodní oděv také patří do tohoto sochařského uskupení.

Další řešení by bylo vytvořit home-made Readymade pro jakoukoliv domácnost. Tedy vytvořit jakýsi návod, jak spojit například štendr z Ikea který má spousta lidí, ramínko nebo její náušnice a provázat ho s jedním z objektů Lenky. Youtube je plný návodů, co vše se z Ikea dá postavit jiné.

Poslední řešení, které mě napadá, by bylo kdyby tyto objekty fungovaly jako produktový design. Sám bych chtěl mít doma takovéto lampy, které se dají nosit i na těle.

5. Shrnutí.

Nejvíce, co by Lenka mohla udělat jinak při této práci, je rozvržení času.

Zabývat se takovou dobou ručním pletením je špatný nápad. Studuje fashion design a ne "domácí práce". Další velká ztráta času je pak samotná Teoretická práce. Pokud škola má na starosti otevřít všechny čarky jejich studentů a rozvinout jejich práci k dokonalosti, nesmí vyžadovat takové nesmysly, jako 90 stránkové epepeje o filozofování nad tričkem, když dnes všechny lidi zajímá jen a jen výsledek.

Pokud by měla Lenka více času, dokázala by se zamyslet nad každým detailem, jestli se jí líbí nebo ne a pokud by si hlavně uvědomila, že dělá čistě výtvarnou spontánní a bláznivou kolekci, mohla to být ve výsledku excelentní práce.

Líbí se mi celkové téma a zápal s kterým práci dělala.

Takto hodnotím práci Lenky Hanzákové za B.

V Praze dne 18.8. _____ Podpis:

